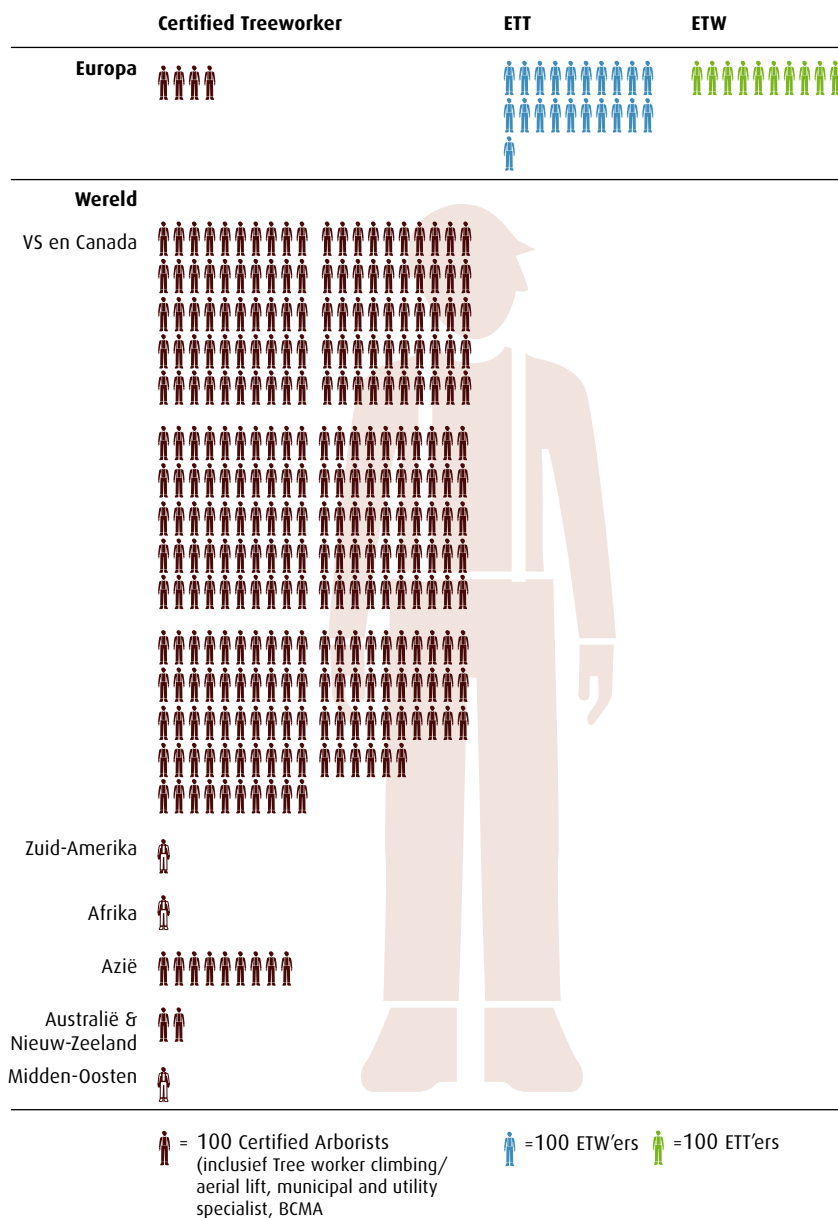

ISA/EAC - certificaat opent deuren

Goed nieuws voor wie eens een half jaartje in Amerika, Australië of ergens anders buiten Europa als boomverzorger aan de slag wil. Het is nu mogelijk om je certificaat European Tree Worker (ETW) of European Tree Technician (ETT) aan te vullen met een gelijkwaardig ISA-certificaat, dat over de hele wereld geldig is. Hier worden wel een paar voorwaarden aan gesteld. Een daarvan is, dat je om de drie jaar moet hercertificeren. Dit om aan te tonen dat je je kennis en veiligheid op peil houdt en nog daadwerkelijk in 'het vak' bezig bent.

BART VAN DER KLUGT, KPB

Waarom certificeren?

Wanneer je in het bezit bent van een ETW- of ETT-certificaat laat je zien dat je over een hoge mate van kennis beschikt over de zorg voor en het onderhoud van bomen. Het examen wordt voorbereid en afgenomen door vakspecialisten. Je hebt dus wat in je mars met één van deze certificaten op zak en dat weten opdrachtgevers als ze op zoek gaan naar een vakdeskundige. Ook voor werkgevers is het certificaat een betrouwbaar instrument om hun personeel een gedegen opleiding te geven. Bij een sollicitatieprocedure heb je een flinke streep voor op je niet-gecertificeerde mededingers. En, niet onbelangrijk, het certificaat helpt je bij je eigen professionele ontwikkeling.

Bijscholen

Het ETW- en ETT-certificaat is alleen binnen Europa erkend. De Nederlandse vakwereld, waarin met name de KPB en de VHG samen optrekken, is echter al lange tijd van mening dat hercertificering de waarde van het certificaat vergroot; je toont daarmee aan dat je wilt investeren in je vak, je eigen en andermans veiligheid en dat je wilt blijven met de nieuwste inzichten en ontwikkelingen van het vakgebied. Stilstand is immers achteruitgang. Daarom wordt met verschillende partijen uit de vakwereld gewerkt aan een hercertificeringsprogramma.

Wereldwijde standaard

The European Arboricultural Council (EAC) en de International Society of Arboriculture (ISA) zijn een samenwerkingsverband aangegaan om de wereldwijde standaardisering van de certificaten te bevorderen. Dankzij deze overeenkomst is het nu mogelijk om, tegen betaling welis-

waar, het gelijkwaardige ISA-certificaat aan te vragen. Hiermee kun je dus over de hele wereld terecht in de boomverzorging. Voor boomverzorgers van buiten Europa bestaat de mogelijkheid om hun ISA-certificaat om te zetten naar het ETW- dan wel ETT-certificaat. Europeanen hebben niet de mogelijkheid om ISA-certificaten om te zetten naar een EAC-certificaat.

De ISA-certificaten die je kunt aanvragen zijn de volgende:

Voor de ETW'er:

- ISA Certified Arborist (CA).
- ISA Certified Tree Worker Climber Specialist (CTW)

Voor de ETT'er:

- ISA Board Certified Master Arborist (BCMA)

Alle drie de certificaten zijn geldig voor drie jaar. Hercertificering kan door het doen van een herexamen, maar dat kan voorlopig alleen via ISA Verenigde Staten. Hierin speelt de KPB geen rol. De andere methode is het behalen van een aantal punten (CEU's: continuing education units). Dit kan wel via de KPB, die inmiddels vergunning heeft om punten toe te kennen aan themadagen, workshops, cursussen en evenementen. De KPB is inmiddels gestart met dit puntensysteem. ■

Het aantal punten dat nodig is voor hercertificering is voor

CA	minimaal 30 CEU's		
CTW	minimaal 15 CEU's (+ de 30 CEU's voor CA)		
BCMA	minimaal 60 CEU's (20 in elk van de drie categorieën wetenschap, praktijk en beheer)		

De kosten voor het aanvragen van het ISA-certificaat zijn afhankelijk van je KPB- en/of ISA-lidmaatschap.

	CA		CTW		BCMA
ISA én KPB-lid	€ 80,-	+	€ 40,-		€ 195,-
Alleen ISA-lid	€ 160,-	+	€ 50,-		€ 275,-
Alleen KPB-lid	€ 160,-	+	€ 50,-		€ 275,-

Het aanvragen van de ISA-certificaten is uiteraard niet verplicht. De benodigde formulieren zijn te vinden op de website van de KPB of aan te vragen via contact@kpb-isa.nl.

Vorstgevoelig?

Afgelopen voorjaar zijn veel bomen en planten kapot- dan wel doodgevoren. Waarom is de ene soort wel gevoelig voor het kapotvriezen in het voorjaar en de andere soort niet?

Het verschijnsel heeft dit voorjaar al de pers gehaald: opvallende bladverbruining bij (meestal) wintergroene loofbomen en -struiken, maar ook wel naaldbomen. En dan met name bij uitheemse soorten. De intrigerende vragen zijn waarom dat dan kort na deze winter zo opvalt, waarom het in het verleden niet vaker is opgetreden waar er 's winters vergelijkbare of zelfs lagere temperaturen waren, en waarom vooral de uitheemse soorten een klap kregen?

De verklaring is dat juist deze soorten onvoldoende zijn ingesteld op het Nederlandse klimaat met zijn 'grillige' uitschieters. Door de relatief buitennormale warme perioden in januari zijn ze dit jaar vroeger dan normaal weer actief geworden. Vervolgens zijn ze 'verrast' door de strenge vorst in februari (lokaal tot -20 °C of lager). De gevoeligheid voor vorstschade varieert per soort. Soms wordt dat aangegeven als de frosthardness-score, die is afgeleid van het klimaat van het natuurlijke verspreidingsgebied van de soort. Maar ook binnen dezelfde soort zijn er verschillen. Zo blijkt in Nederland de vorstgevoeligheid van douglasspar, die gemiddeld wel tegen wat vorst bestand is, van de zogenaamde kustherkomsten in Vancouver (Canada) beduidend hoger dan die van de herkomsten uit hoger gelegen gebieden (met meer vorst). In de bosbouw is dat iets om rekening mee te houden. Voor het stedelijk groen vallen de 'rampen' doorgaans wel mee.

Boombioloog Jitze Kopinga van Alterra, Wageningen UR, geeft in elk nummer van Bomen antwoord op een boombiologische vraag. Heb je een vraag? Of wil je reageren op het antwoord van Jitze? Mail je vraag of reactie dan aan de redactie: vakblad@kpb-isa.nl